

гърския народъ. Направете това, което е най добро за отечеството.

Бунтовниците повели Кръстевича, качили го на единъ файтонъ, турили при него една мома съ гола сабя въ ржка да го пази и тръгнали изъ града да го покажатъ на народа. Гражданитъ, като видѣли, че главния упрааникъ е плененъ, силно се възрадвали. Буйни и силни ура се понесли по цѣлия градъ. Камбанитъ по църквитъ почнали да звънятъ на радостъ, пушки запукали по улицитъ. — Долу Източна Румелия! викали всички. Да живѣе съединена България! Да живѣе князь Александъръ, него искаме да дойде да го видимъ.

— Да живѣе съединението! Да живѣе цѣла България! викали граждани, войници, четници, дошли изъ околнитъ села. Ура! Ура! Ура!

Народътъ отъ цѣлия градъ излѣзълъ на улицитъ и мегданитъ. Бунтовницитъ се упжтили къмъ пощата, да заематъ телеграфа и да известятъ по цѣлата страна, че Кръстевичъ е плененъ, съединението прогласено, народътъ да се радва и весели. Когато бунтовницитъ доближили до пощата, единъ смѣлъ пощенски чиновникъ, безъ да знае, че народътъ се е дигналъ за съединение, като мислилъ, че лоши хора искатъ да обератъ пощата и телеграфа, гръмналъ съ револвера си и убилъ българския капитанъ Райчо Николовъ. Възстанниците се рзярили, нахълтали въ пощата, измъкнали чиновника и го разкжсали на улицата. Той не билъ виновенъ, но всичко станило по незнание и грѣшка. Веднага се образувало временно ново управление, което телеграфирало на всички градове и села, щото народътъ да се събере на общи събрания, да одобри станалото въ Пловдивъ и да